

GESLACHT

PROJECTATELIER ACADEMIE MECHELEN

KUNSTHAL MECHELEN

• 24.05 > 09.06.2025 •

VOORWOORD

Projectatelier speelt zijn laatste 'slag' met de expo 'geslacht' in de Kunsthal. Een omstreten en actueel thema met verschillende interpretatie's.

In dit kleine naslagwerk wandel je aan de hand van de zaalbeelden door de ruimtes,

Achteraan kan je alle deelnemers terug vinden van de aanwezige werken.

Op de roze pagina's staan inspirerende kunstenaars van de cursisten.

Geniet van dit naslagwerk!

• Danièle • Geoffrey • Chloé •

GESLACHT

tussen snijvlak en samenleving

In de koelruimte van de slager hangt het vlees. Geslacht. Vers, rood, herkenbaar. Hier is “geslacht” geen identiteit, geen formulier, geen politiek twistpunt. Het is een handeling. Een daad. Het vlees is gescheiden van het leven; vakkundig ontdaan van zijn beweeglijkheid, teruggebracht tot onderdelen: de rib, de lende, de flank. Alles netjes benoemd, gelabeld, geprijsd. Hier wordt niets in twijfel getrokken. Hier is geslacht wat het is: afgebakend, gecontroleerd, definitief.

Toch is de afstand tussen deze gehangen karkassen en het maatschappelijk debat kleiner dan we denken. Want ook buiten de slagerij zijn mensen gewend om te denken in delen, in etiketten. Ook daar wordt het menselijk lichaam onderverdeeld – in sekse, in gender, in normaal en afwijkend. Geslacht als sociale snede: een classificatie die ogenschijnlijk helder is, maar diep snijdt.

Bij de burgerlijke stand wordt het ‘geslacht’ vastgelegd met de precisie van een mes. Niet wie je bent, maar wat men dacht te zien. Een beslissing in één moment, die een leven lang doorwerkt. Net als in de slagerij: als eenmaal de zaag erin is gezet, valt er weinig terug te draaien. Maar waar de slager werkt met dode materie, verlangt de samenleving van levende mensen om zich te voegen naar dit opgelegde ontwerp – om hun eigen vlees te bevriezen in een vorm die hen niet past.

Geslacht als menselijk vleesproduct: sociaal verwerkt, cultureel verpakt, juridisch bewaard in plastic taal. En als je weigert om een ‘herkenbaar’ stuk te zijn - niet man genoeg, niet vrouw genoeg, of juist beide of geen van beide - dan kijken sommigen naar je alsof je bedorven bent.

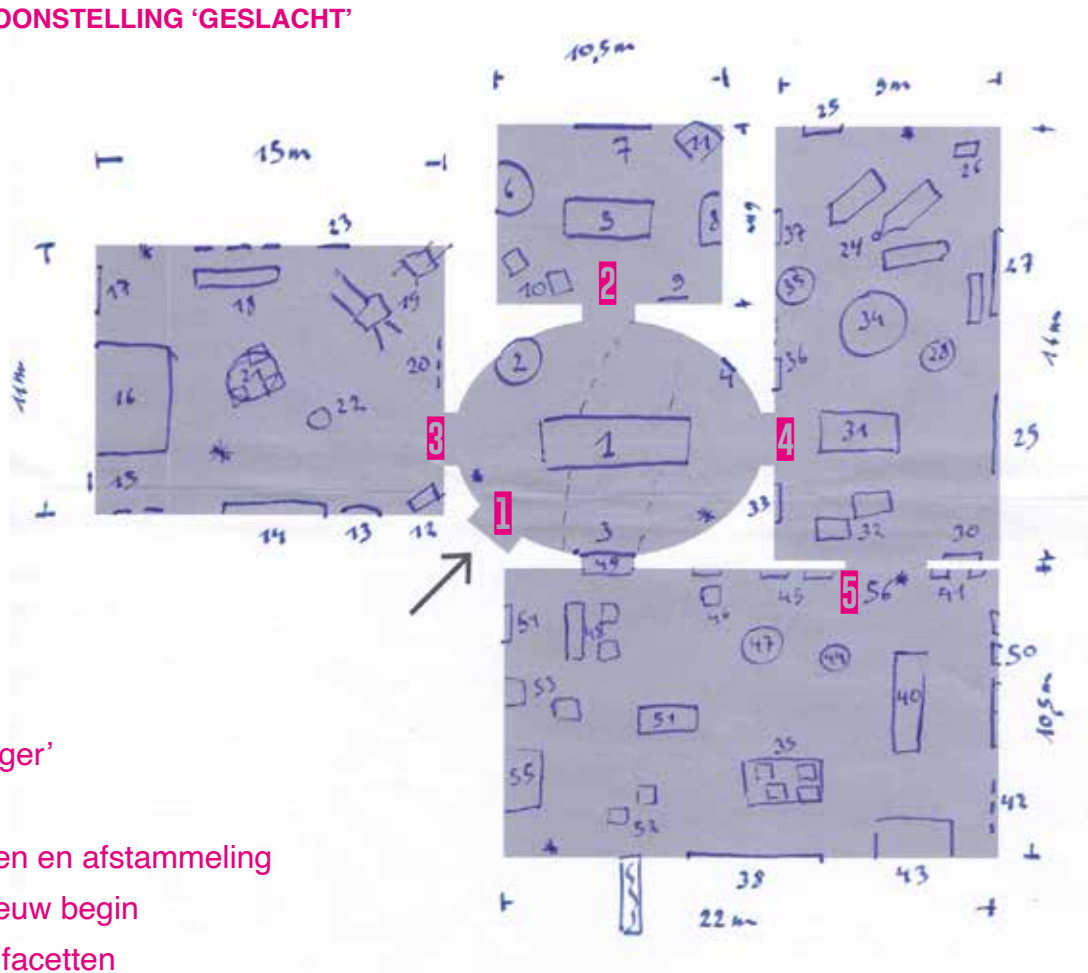
Toch klopt er iets in dit beeld. Want ook de slager weet: het lichaam liegt niet, maar het spreekt ook niet vanzelf. Het moet gelezen worden, geïnterpreteerd. Elke snede is een keuze. En wie bepaalt waar de snede komt, oefent macht uit.

Daarom is het tijd om het concept ‘geslacht’ terug te eisen uit zowel de handen van de staat als uit het koude neonlicht van de vleeswinkelmetafoor. Om te erkennen dat mensen geen stukken zijn, maar processen. Dat identiteit geen karkas is, maar een levend lichaam in wording. En dat niemand het recht heeft om met mes of wet te bepalen wie of wat iemand werkelijk is.

Want de mens is geen vlees op een haak. De mens beweegt, verandert, en spreekt terug.

Hans Martens
directeur Acedemie Mechelen

GRONDPLAN TENTOONSTELLING 'GESLACHT'

1 'chambre à manger'

2 'fumoire'

3 plantengeslachten en afstammeling

4 eindigheid en nieuw begin

5 gender in al zijn facetten

1 'chambre à manger'

Francis Bacon (1909-1992) Francis Bacon was een Iers-Britse expressionistische kunstschilder. Hij maakte portretten van personen, van wie het gezicht of lichaam misvormd leek om een betere indruk van hun psychische en emotionele gesteldheid te geven.

Louise Bourgeois (1911-2010) Tijdens haar lange artistieke loopbaan verkende zij gevoelige onderwerpen zoals de dood, familiale trauma's, isolement en eenzaamheid, het vrouwelijk lichaam en seksualiteit aan de hand van elementen uit haar persoonlijke geschiedenis. Bourgeois verklaarde dat al haar werken en onderwerpen hun oorsprong vinden in haar vroege jeugd.

 'fumoire'

3 plantengeslachten en afstammeling

Leigh Bowery (1961-1994) Hij kan beschouwd worden als zowel vader én de moeder van de queer culture: cultfiguur, performanciekunstenaar, clubpromotor en modeontwerper. Hij is ook model en muse geweest voor Lucien Freud. Bowery stond bekend om zijn kostuums, make-up en liveoptredens die als conceptueel, flamboyant, extravagant, bizar en soms controversteel werden omschreven.

David Claerbout (1969) Claerbout is één van de meest vooraanstaande videokunstenaars. In zijn vroeg werk zet hij op subtiel wijze archiefphoto's om tot fotovideo's, waarin beeld-elementen amper zichtbaar lijken te bewegen. Vanaf 2000 werkt hij in omgekeerde richting.

Lia d'Castro (1978) Kunstenaar en intellectueel Lia D Castro, transsexueel, onderzoekt hoe relaties tussen ras, klasse en geslacht vorm krijgen in momenten van intimiteit en kwetsbaarheid. Ze gebruikt de prostitutie als onderzoeksinstrument en vanuit haar ontmoetingen met blanke cisgender klanten verbindt ze haar persoonlijk leven met de sociale geschiedenis. Onderwerpen als blanke mannelijkheid, genegenheid, zorg en verantwoordelijkheid, komen aan bod, wat resulteert in schilderijen, prints, tekeningen, foto's en installaties die de kunstenaar in een samenwerkingsproces creëert.

Berlinde De Bruyckere (1964) In haar oeuvre staan de mens en de condition humaine centraal. Ze put uit verschillende inspiratiebronnen: de christelijke iconografie, de klassieke mythologie, het oeuvre van oude meesters en culturele overleveringen. Deze pijlers brengt ze binnen in een hedendaagse context; het geweld dat ons omringt, de beelden van menselijk lijden op wereldschaal, maar ook schoonheid en de hoop op verandering.

Jef Geys (1934-2018) "Is wat men ziet wel wat men denkt te zien? En waarom kan men zo weinig doen met wat men ziet?". (Geys, 1991)

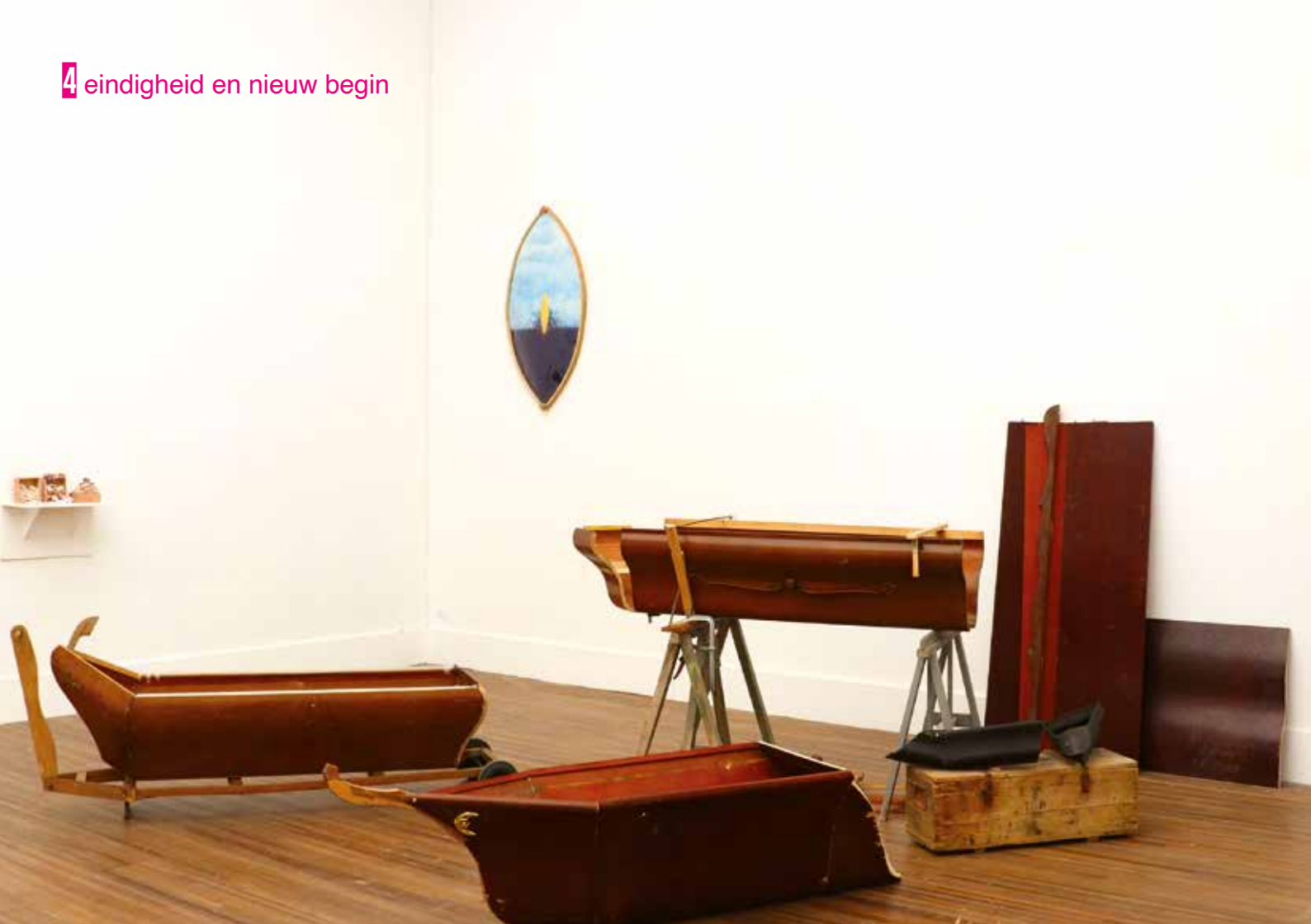

Mehdi-Georges Lahlou (1983) Er zijn drie constante principes in het oeuvre van Lahlou: de eerste is zijn relatie tot het lichaam en de tweede is zijn relatie tot de ruimte. We kunnen zelfs zeggen dat die twee vaak met elkaar verweven zijn. Zijn verhouding tot het lichaam is duidelijk niet los te zien van zijn opleiding als danser, net zoals een beeldhouwwerk tot de ruimte. Het derde punt is het geheugen. Lichaam, ruimte en geheugen vormen een soort trilogie, en er zijn minstens twee van deze componenten aanwezig in elke performance, sculptuur of afbeelding die door de kunstenaar wordt geproduceerd.

Grayson Perry (1960) Grayson is een Britse kunstenaar, documentairemaker en auteur. Het beeldende werk van Perry kent een grote diversiteit: hij maakt zowel keramiek, wandtapijten, schilderijen als jurken. Sinds zijn kindertijd doet hij aan travestie, een -voor hem- veilige fantasiewereld.

4 eindigheid en nieuw begin

Cindy Sherman (1954) In haar foto's bekijkt ze identiteit als een concept en onderzoekt ze manieren waarop vrouwen in de massamedia worden afgebeeld. Sinds de jaren '70 staat ze model in haar eigen werk, geschminkt, verkleed en vermomd neemt ze steeds andere gedaantes aan. Geïnspireerd door het eindeloze aanbod van visuele clichés in films, mode, kunstgeschiedenis, tijdschriften, op tv en het internet. Ze vergroot stereotypes uit tot het absurde en groteske om vastgeroeste ideeën over gender, schoonheid en veroudering bloot te leggen. Met humor en intelligentie houdt ze ons een spiegel voor.

Martin uit den Bogaard (1944) Martin maakt bio-kunst. Hij werkt voornamelijk rond het verschil tussen leven en dood. Zijn basismateriaal is dode dieren, vaak embryo's, maar ook dode mensen.

Patrick Van Caekenbergh (1960) Zijn sculpturen en collages tonen een aparte en heel persoonlijke blik op de wereld. Ze worden gemaakt van foto's uit tijdschriften waarin we tepels, groenten en stukjes huid kunnen ontwaren. Deze werken op papier die boordevol staan met referenties naar filosofen en andere schrijvers fungeren als de perfecte setting voor Van Caekenbergh's eigenaardige sculpturen. Deze worden gemaakt met duizenden stukjes ongebakken of zelfdrogende klei en lijken op het eerste gezicht imaginaire wezens.

Jan Van Imschoot (1963) Jan Van Imschoot buigt zich over het menselijk bestaan in al zijn facetten. Soms met een knipoog, dan weer cynisch of serieus, of alle drie tegelijk.

5 gender in al zijn facetten

Tom Van Der Borgh (1978) Vlaamse Modeontwerper

Anne-Mie Van Kerckhoven (1951) Anne-Mie Van Kerckhoven -of kortweg AMVK- is een sleutelfiguur in de Belgische kunstwereld en pionier in het gebruik van technologie in de kunst. Ze is als kunstenaar productief sinds eind 1970. In haar omvangrijk en divers oeuvre van tekeningen, schilderijen, schilderijen, collages, video en digitale werken overheerst een rechtlijnige vrouwelijke toon, waarin erotiek en machinetijdsme elkaar ontmoeten. Naast de beeldende kunsten speelt ook muziek, die ze samen met haar partner Danny Devos brengt met hun band Club Moral, een belangrijke rol.

Liliane Vertessen (1952) Liliane Vertessen is één van de eerste Belgische kunstenaars die het eigen lichaam als artistiek medium gebruikt. Ze encsceneert tableaux vivants en organiseert happenings voor één persoon. Ze voert zichzelf op in verschillende decors, in verschillende rollen: ze verkleedt zich in romantische gewaden, lingerie, tigerpakjes of mannenkostuums. Deze privé-happenings worden vastgelegd op foto. Nadien worden analoge foto's ingekleurd en geassembleerd met objecten (jurken, pluuche, pels,...) en neon. De zelfportretten zijn vaak erotisch geladen en stralen een kitscherige wereld van glitter en schijn uit.

Benjamin Verdonck (1972) met een eigenzinnige praktijk zowel binnen als buiten het theater. Zijn werk laat zich lezen als een niet-aflatende stroom voorstellingen, installaties, acties, tafelonelen en vlugschriften met als weerkerende ondertoon: hoe vormgeven aan het uitlijven van het publieke debat over de stilaan onafwendbare veranderingen in ons ecosysteem.

Guy Claessens
'inbetween grid'
Beeldhouwkunst

Roger Bertels
'Carcasse'
Multidisciplinair

Marie Jeanne Berghs
'geschreeuw'
Keramiek

Freddy Algoet
'Geld'
Multidisciplinair

Dien De Bruyn
'Female cutting...
still how long'
Beeldhouwkunst

Barthold De Busser
'Ace of spades,
queen of hearts'
Multidisciplinair

Bea De Borger
'tussenwervel'
Keramiek

Marc Cnops
'Fusion'
Beeldhouwkunst

Peter Flamang
'Fiat lux'
Glaskunst

Anne-Lise De Ruysscher
'Van oordelen beroofd'
Grafisch Ontwerp &
Illustratie

Wendy De Haes
'It's not all
black and white'
Keramiek

Karin De Coster
'I'm every woman'
Keramiek

Christina Lassois
'Impressed'
Keramiek

Marleen Haerens
'Keep your eye
on the money.'
Keramiek

Lieve Geens
'Verwoven identiteiten'
Textielkunst

Philippe Fosse
'Crowdstopper'
Multidisciplinair

Marie Paule Luypaert
'Tradition'
Keramiek

Frank Loomans
'Phoenix'
Glaskunst

France Lejeune
'I Love Elvis'
Multidisciplinair

Barbara Pardon
'Salix'
Grafische Vormgeving
& Illustratie

Jo Martens
'No waste'
Multidisciplinair

Mia Moens
'Victoria Crusiana,
Queen of the water.
An impression.'
Keramiek

Anja Maes
'tête à Tête'
Vrije grafiek & Keramiek

Erik Vanbillemont
'Anything else?'
Keramiek

Karin Toubhans
'Van zeer naar zacht'
Textielkunst

Patrick Teck
'Patriarchie'
Schilderkunst

Ann ridders
Vision Board
Keramiek

Milou Van der Auwera
zonder titel
Vrije Grafiek

Wouter Vanderstede
'Uit ribben gemaakt'
Multidisciplinair

Marilou Van Dam
'Verkondigen dat geslacht
zo simpel is als X en Y is
de wetenschap ontkennen!'
Keramiek

Greefje Van Coppennolle
'Lumbricidae'
Keramiek

Ann Van Hoorick
'Sweet contrast'
Keramiek

Arlette Van Duyse
'Aardse bloedlijn'
Beeldhouwkunst

Miche Vandorpe
'268 jaar aan tafel'
Glaskunst

Jannette van der Vegt
'de Consumptie'
'XY...'
Glaskunst

Christine Vanoppen
'Yin Yang'
Keramiek

Kristel Van Lent
'HILLP'
Beeldhouwkunst

Anna Van Landeghem
'De plant mannelijk, vrouwelijk of hermrodriet bloeit tot haar bestemming.'
Keramiek

Marleen Van Impe
'Priscilla'
Schilderkunst

Lut Vlassenbroeck
'De twijfel in onze gedachten'
Textielkunst

Mia Vervoort
'les Chanteurs'
Schilderkunst

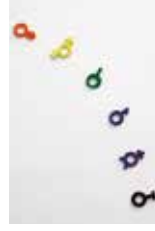
Rit Verstappen
'Never ending story'
Textielkunst

Jeannine Van Wemmel
'Blub'
Keramiek

Groepswerk
'Broodnodig'
Textielkunst

Marc Weeghmans
'de gender'
Multidisciplinair

Sigrid Volders
'Polyphonic Garden'
Keramiek

COLOFON

Deze publicatie werd uitgegeven door en met steun van het
College van Burgemeester en Schepenen van de stad Mechelen

DANK

- Geoffrey de Beer, docent Projectatelier,
curator van deze tentoonstelling
- Danièle Decaesstecker, docent Projectatelier
grafisch vormgever en creator van 'Geslacht'
- Chloé Op De Beeck, docent Projectatelier
fotografie
- Hans Martens, directeur Academie Mechelen
inspirator en redactie
- Steven Op de Beeck, coördinator Kunsthal
- Thomas Tooten & Rudy Moens voor de ICT & hulp
- zwartopwit, druk, oplage 250
- v.u. Steven Defoor, p/a Grote Markt 21 B2800 Mechelen

© juni 2025

GESLACHT